

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobkyne: **M. S.**, *zastúpenej Mgr. I. P., advokátom*, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Žiline, odbor všeobecnej stavebnej správy**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2006/00813/dub zo dňa 17. júla 2006, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 10 S 151/ 2006-27 zo dňa 18. decembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10 S 151/2006-27 zo dňa 18. decembra 2007 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 17. júla 2006, č. 2006/00813/dub, ktorým žalovaný správny orgán zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie mesta Tvrdošín zo dňa 4. mája 2006, č. 348/2006-16T. Prvostupňový správny orgán mesto Tvrdošín uvedeným rozhodnutím povolil stavbu „Polyfunkčný objekt v T.“, kat. územie T. pre stavebníka D. U. a manž. R.. Krajský stavebný úrad konštatoval, že umiestnená stavba neodporuje všeobecným technickým požiadavkám, nebude mať negatívny vplyv na

životné prostredie a nedôjde k ohrozeniu či obmedzeniu práv vlastníkov susedných nehnuteľností nad primeranú mieru.

Krajský súd po preskúmaní veci a postupu správnych orgánov dospel v končenom dôsledku k záveru, že zo strany žalovaného, ale ani zo strany prvostupňového správneho orgánu nedošlo k porušeniu právnych predpisov, ktoré by malo za následok zrušenie napadnutých rozhodnutí, preto súd žalobu žalobkyne zamietol.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok krajského súdu zmenil, žalobe vyhovel a zviazal žalovaného k náhrade trov konania, pretože krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázala na skutočnosť, že v rámci územného konania ako i v rámci stavebného konania nebola rešpektovaná špecifická situácia, že prístupová cesta k dotknutej stavbe ako aj umiestnenie všetkých sietí je umiestnené v spoločnom dvore. Dôvodila tým, že všetky jej námietky smerovali v rámci konaní k tomu, aby bolo umiestnenie sietí a prípojok zrealizované tak, aby týmto do budúcnosti nedošlo a nedochádzalo k potrebám opráv a preložiek týchto sietí a týmto k obmedzeniu prejazdnosti cez spoločný dvor. Požadovala, aby prebehlo riadne ústne stavebné konanie, kde by sa zohľadnili primerane aj záujmy spoluvlastníkov spoločného dvora.

Ďalej uviedla, že si riadne uplatnila námietky pred vydaním stavebného povolenia, kde osobitne poukazovala na to, že je nesúlad medzi uložením inžinierskych sietí – vody, plynu, ktoré realizoval svojpomocne D. U. a medzi faktickým zákresom uloženia týchto sietí v jeho projektovej dokumentácii.

Taktiež podľa jej názoru v stavebnom konaní nebol technicky doriešený problém napojenia novostavby stavebníka so strechou konštrukcie žalobkyne. Výsledkom toho je stav, že obe stavby majú rozdielnu výšku hrebeňa, je medzi nimi 30-centimetrová medzera, ktorá vedie k zatekaniu vody do pivnice žalobkyne.

Žalobkyňa v odvolaní taktiež namietala porušenie ust. § 32 ods. 1 a § 46 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení zo strany správnych orgánov.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech. Rozhodol dňa 22. apríla 2009 podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 OSP).

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva.

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej

na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa názoru krajského súdu podaná žaloba neobsahovala žiadne nové skutočnosti a jej dôvody boli totožné s už skôr podanými námietkami, uplatnenými v územnom ako aj stavebnom konaní, ako aj v odvolaniach voči jednotlivým rozhodnutiam, s ktorými sa správne orgány v priebehu konania vysporiadali.

Odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú správne súdnictvo.

Ako vyplynulo z obsahu celého spisového materiálu žalobkyňa prvé konkrétne námietky uplatnila až v podanom odvolaní proti rozhodnutiu o umiestnení stavby č. 1067/2005-93T zo dňa 20. decembra 2005, pričom tieto boli vyhodnotené ako námietky, o ktorých nemožno rozhodnúť v územnom konaní, nakoľko sa týkali samotných stavebných prác na predmetnej stavbe, ktorých riešenie malo byť predmetom až stavebného konania.

O podanom odvolaní rozhodol Krajský stavebný úrad v Žiline rozhodnutím č. 2006/00201/dub zo dňa 22. februára 2006, ktorým odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie mesta Tvrdošín zo dňa 20. decembra 2005, č. 1067/2005-93T potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8. marca 2006.

Stavebný úrad mesto Tvrdošín v stavebnom povolení č. 348/2006-16T zo dňa 4. mája 2006, ktorého súčasťou bolo okrem záväzných podmienok pre uskutočnenie stavby aj rozhodnutie o námietkach účastníkov konania uviedol, že námietka žalobkyne, že nesúhlasí s vydaním stavebného povolenia na predmetnú stavbu a trvá na ústnom konaní spojenom s miestnym zisťovaním bola zmietnutá z dôvodu, že práva žalobkyne ako účastníčky konania neboli v stavebnom konaní dotknuté, nakoľko stavebný úrad oznámil účastníčke začatie stavebného konania a určil podľa potreby primeranú lehotu na podanie námietok a pripomienok. Na námietky a pripomienky, ktoré sa týkali polohového umiestnenia stavby, a ktoré mohli byť uplatnené v územnom konaní správny orgán neprihliadol, nakoľko na predmetnú stavbu bolo vydané právoplatné územné rozhodnutie.

Námietky žalobkyne ohľadom inžinierskych sietí, ktoré sú uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, žalobkyňa vzniesla už i v súdnom preskúmovacom konaní, ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku krajského súdu.

Podľa názoru odvolacieho súdu je správny záver prvostupňového súdu, že prípojky jednotlivých inžinierskych sietí podliehajú prísrnemu technickému procesu, ktorý určuje podmienky a schvaľuje žiadosti o realizáciu a samotné vyhotovenie príslušnej prípojky k stavbe.

V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že stavebný úrad postupoval v súlade s ust. § 61 ods. 1 a ods. 2 Stavebného zákona, pretože pred žiadosťou o vydanie stavebného povolenia bolo už vydané právoplatné územné rozhodnutie o umiestnení stavby, v ktorom boli stanovené záväzné podmienky polohového a výškového umiestnenia polyfunkčného objektu ako aj spôsob a trasy napojenia stavby na inžinierske siete.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne krajský súd konštatoval v súvislosti s jednotlivými námietkami, že boli predmetom už skorších podaní žalobkyne proti postupom a rozhodnutiam správnych orgánov. Taktiež sa správne krajský súd stotožnil s názorom správneho orgánu I. stupňa ako i s názorom žalovaného.

Postup správnych orgánov v rámci stavebného konania bol v súlade s ust. § 61 ods. 1 a 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v platnom znení (ďalej len stavebný poriadok) s poukazom na právoplatné rozhodnutie o umiestnení stavby a na tú skutočnosť, že správny orgán sa s námietkami, ktoré mohli byť vznesené v rámci územného konania zaoberal a rozhodol o nich. Aj v územnom konaní platí zásada koncentrácie konania, a preto už v priebehu stavebného konania (kde taktiež platí uvedená zásada) nie je možné z hľadiska zákona, aby žalobkyňa uplatňovala ďalšie a ďalšie námietky, ktoré mohla uplatniť v územnom konaní.

Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu námietky žalobkyne uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už nebol žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne podrobne vypořiadal. Tieto námietky preto nemohli obstáť ani v súdnom prvostupňovom konaní a ani v súdnom konaní odvolacom.

Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vypořiadal, a ktorými by boli preukázala porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv, alebo preukázala, že správne orgány pri hodnotení nimi vykonaných dôkazov porušili ustanovenie § 34 ods. 5 Správneho poriadku (§ 140 stavebného zákona).

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalobkyne vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené. Preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom uvedeným i v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré zároveň poukazuje, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1, § 250l ods. 2 OSP tak, že žalobkyni nepriznal ich náhradu, pretože nebola v tomto v konaní úspešná.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. apríla 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová